

(Pàgines 2 i 3)

Global Studies, un grau nou que prepararà els estudiants per entendre el món

(Pàgines 8 i 9)

Passaport apropa els estudiants a l'activitat cultural de Vic

(Pàgina 10)

Els 'alumni' de Multimèdia, una porta per situar-se en el sector

(Pàgina 11)

Clubs i esportistes osonencs troben suport tècnic en projectes de la UVic

(Pàgina 12)

La UVic-UCC, a la cita del Saló de l'Ensenyament per captar estudiants

La ràdio de la UVic està d'aniversari

(Pàgines 6 i 7)

Es va crear fa una dècada i produeix programes fets per estudiants

Va néixer d'un treball de final de grau i s'ha consolidat com un mitjà que ajuda els estudiants de Periodisme i Comunicació Audiovisual a formar-se des de la pràctica, és a dir, posant-se davant d'un micròfon. UVic Ràdio porta una

dècada emetent, ara amb 'streamings' en directe i a través de pòdcasts que tothom es pot descarregar. Produeix espais diversos que fins i tot han fet el salt a altres emissores com 'La prèvia Osona', que s'emet també per EL 9 FM.

(Pàgines 4 i 5)

Trenta anys formant traductors a la UVic

El curs 1993-1994 es va posar en marxa la Facultat de Traducció i Interpretació

La Universitat de Vic va ser la segona de Catalunya que va incloure en la seva oferta els estudis de Traducció i Interpretació. Va ser el curs 1993-1994 i enguany se'n celebra el trentè aniversari. De ser una carrera presencial ha passat a ser a distàn-

cia, en col·laboració amb la UOC, i s'ha anat adaptant als canvis de la professió, que viuen ara una nova etapa amb el repte de com treballar amb la intel·ligència artificial. Traducció es va ubicar al principi al rehabilitat Palau Bojons de Vic.

Una classe per als primers estudiants de doctorat de la Facultat de Traducció, a les dependències del Palau Bojons l'any 1998

JORDI PUIG

El curs 2024-2025 es posa en marxa a la UVic-UCC un nou grau, el de Global Studies. Començarà amb 40 estudiants, que n'han de sortir preparats per ser protagonistes d'un món interconnectat no només econòmicament sinó també en l'aspecte cultural.

Preparats per al món global

La UVic-UCC posarà en marxa el proper curs el nou grau Global Studies, que només es fa en quatre universitats

Vic

Jordi Vilarrodà

Saber-se moure en un món global vol dir entendre com funcionen els fluxos econòmics, segur. I potser també la geopolítica. Però no n'hi ha prou amb això: "També s'ha de saber negociar, tenir en compte els detalls, conèixer les cultures... són les habilitats *soft*", explica Josep Burgaya, degà de la Facultat d'Empresa i Comunicació de la UVic-UCC. I pot ser igual d'important establir una relació cordial amb un interlocutor xinès o nigerià que tenir coneixements sobre la balança comercial amb els seus països. Això és el que busca el nou grau Global Studies, que la UVic-UCC impartirà a partir del proper curs 2024-2025.

Els Global Studies, amb diferents matisos i denominacions, són un tipus de formació que cada vegada més universitats incorporen a la seva oferta. Si més no quan mirem el panorama internacional. A Catalunya, n'imparteix un grau actualment la Universitat Pompeu Fabra (UPF), en aquest cas amb una durada de tres anys. I a l'Estat espanyol, també l'ofereix la Universitat de Salamanca, que va començar amb tres

cursos i ara és de quatre. El curs que ve s'hi afegirà, a més de la UVic-UCC, la Universitat de Girona (UdG), en aquest cas més orientada cap al món del turisme. "Els plantejaments no són els mateixos a tot arreu" explica Cristina Fernández, que coordina el nou grau. Sí que cada pla d'estudis compta amb el vistiplau dels organismes competents, en aquest

Es faran classes presencials i en anglès, i amb 40 estudiants

cas l'AQU (Agència de Qualificació Universitària). El de la UVic-UCC també tindrà una durada de quatre cursos, com la majoria dels estudis de grau. Les classes seran presencials, a les aules de la Facultat d'Empresa i Comunicació.

"A una universitat i una facultat tan internacionalitzades, els feia falta una carrera d'aquestes característiques", diu Burgaya. La internacionalització no és un aspecte més de la formació "sinó que és el tot". La dimensió econòmica i empre-

sarial serà important, però no única: també hi entraran coneixements de sociologia, de geopolítica, d'estadística o de relacions internacionals. "Més que especialistes, anem a formar persones amb una mirada global, estratègica, que és molt important per a les empreses, les institucions o organitzacions de tota mena." I finalment, però no menys important, preparar-los per treballar amb una mentalitat oberta, "que entenguin la importància de saber treballar amb diferents cultures i assimilant la perspectiva de gènere", afegeix Fernández. El futur graduat ha de saber, per exemple, integrar-se en equips on poden haver-hi persones de múltiples procedències.

Aquesta demanda és la que van captar que necessitaven els que, en el futur, donaran feina als graduats de Global Studies. Cada vegada més necessària i molt escassa en el mercat laboral, si no és que s'ha adquirit a còpia d'anys d'experiència. Les organitzacions necessiten persones molt especialitzades en coneixements concrets però també, i sense que sigui contradictori, perfils que puguin mirar en 360 graus. Aquella persona que pugui preveure la repercussió global d'un conflicte,

A l'esquerra, Cristina Fernández, coordinadora del nou grau Global Studies. A la dreta, Josep Burgaya.

per posar un exemple.

Burgaya no amaga que el llistó serà alt i es vol ser "exigent". Es pensa en un tipus d'estudiant que arribi al grau amb una formació "sòlida". En anglès especialment, perquè serà l'idioma vehicular de les classes, i per això

es demanarà un nivell mínim B2. Les altres dues llengües en què es treballarà són el francès i el xinès. La primera, perquè continua essent una llengua important en el món de la relació internacional (el diplomàtic, entre d'altres) i llengua franca de

El periodisme que t'acompanya

EL 9 NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / MES9.CAT

ALBERT LLIMÓS

Burgaya, degà de la Facultat d'Empresa i Comunicació de la UVic-UCC

diferents països africans. I la segona, perquè a ningú no se li escapa la seva creixent importància: "Possiblement aquests estudiants són els que veuran el canvi de lideratge global dels Estats Units a la Xina, que els experts calculen que es pot

produir al voltant del 2030". Una llengua complexa per a qualsevol occidental i que s'ensenyarà en la variant del mandarí (l'estàndard més estès). I no es descarta, en un futur, introduir-hi també l'àrab. La internacionalització serà un component

important de la formació. El quart curs serà de mobilitat obligatòria durant un semestre tant si és per a pràctiques com per a estudis. Les pràctiques es podran fer també a Catalunya, en organitzacions que tinguin "un component internacional important". El

professorat, en bona part, serà d'incorporació nova, buscant especialistes en les diferents àrees del grau.

I quines seran les sortides possibles quan s'acabin els quatre anys? Moltes, diuen els seus impulsors, perquè aquest és un grau versàtil. Institucions com la Unió Europea o les Nacions Unides, empreses de tot tipus, *lobbies* o *think tanks* internacionals, gestió de conflictes o postconflictes, qüestions mediambientals –que tenen una dimensió global òbvia– i també tot el tercer sector. Les organitzacions humanitàries o socials del tercer sector s'estan professionalitzant

“Una organització necessita gent que tingui una mirada de 360°”

cada vegada més, i ja no es basen només en el cooperant de bona voluntat sinó que busquen directores de projectes. “Cadascú haurà de trobar cap on s'orienta.”

■ FENT UN CAMPUS MÉS INTERNACIONAL

“Com a universitat som globals, però sempre hem volgut ser locals perquè una institució com la nostra ha de poder transformar la realitat on s'inscriu”, afirma el degà de la FEC, que augura que les empreses internacionalitzades de l'entorn de la UVic-UCC també es podran beneficiar de l'existència dels Global Studies.

El repte ara és posar-los en marxa: en el Saló de l'Ensenyament que aquests dies té lloc a Barcelona (vegeu pàgina 12 d'aquest Especial UVic) ja s'ha començat a fer difusió del nou grau. El preu per a la matrícula serà de poc més de sis mil euros, igual que la resta de titulacions de Comunicació de la FEC.

Comprendre

Jordi Vilarrodà

A les pàgines del *Magazín*, en aquesta edició d'EL 9 NOU, publiquem una entrevista amb Jordi Torrent. Ell és el cap d'Estratègia del Port de Barcelona i autor del llibre *La globalització a la deriva*. Llegir-lo, i parlar amb ell, ajuda a entendre com funciona el món d'avui. Global en tots els àmbits, des de l'economia fins al coneixement passant per la cultura en el seu sentit més ampli. Potser aquesta globalització ha aixecat el peu de l'accelerador en algun aspecte després de la pandèmia, però no farà marxa enrere. Entendre-la, en tota la seva complexitat (i no de forma acrítica), és més que necessari, imprescindible, per a tothom qui es vulgui moure més enllà del seu cau.

Un perfil com el de Jordi Torrent no existia en els esquemes acadèmics, es creava a poc a poc acumulant experiències personals. En el seu cas, a banda dels estudis de Dret, va ser treballant primer en el sector de la cooperació humanitària, vivint en diversos països, coneixent de primera mà actors del sector privat i públic en l'àmbit internacional...

Els Global Studies de la UVic-UCC venen a cobrir el buit i formar aquest tipus d'especialistes a entendre el món, cada vegada més necessaris. Cada un d'ells haurà de continuar obrint-se el seu propi camí, és clar en perfils de feina molt diversos. Però la diferència és que ara ja podran sortir de la universitat amb un fonament. Més que menjar-se el món, es tracta de comprendre'l.

Campus internacional

La FEC té 123 matriculats de diferents països

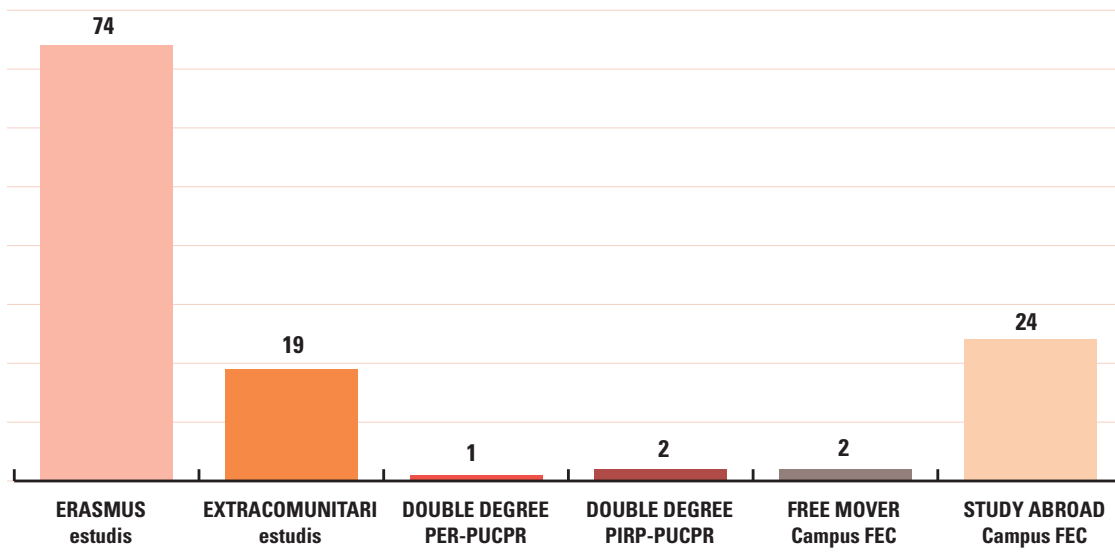
Vic

J.V. La Facultat d'Empresa i Comunicació “ja és molt internacionalitzada”, diu Josep Burgaya. Amb el grau Global Studies, “serà un autèntic campus internacional, on acabarà venint un perfil d'estudiant de diferents procedències”, no només catalans.

La FEC és una facultat amb un alt nivell d'internaciona-

lització: 123 estudiants de procedències diverses, des d'Europa fins a Nord-amèrica, Àsia o l'Amèrica Llatina. El grup més nombrós és el d'Erasmus, seguit de l'Study Abroad per a nord-americans. També hi ha els dobles graus que s'imparteixen amb la Pontificia Universidad Católica de Puerto Rico o el Free Mover de la Universidad Carlos III de Madrid.

Estudiants internacionals FEC

“Els traductors no es quedaran sense feina, però serà diferent”

Maria Perramon, codirectora del grau en Traducció, Interpretació i Llengües Aplicades

ALBERT LLIMÓS

Professora des dels inicis de la facultat

Vic Maria Perramon ha viscut des de dins gairebé tota l'evolució dels estudis de traducció a Vic. Des de la primera llicenciatura a l'actual grau de Traducció, Interpretació i Llengües Assistides (TILA), del qual actualment és codirectora, a més de coordinar el màster de Traducció Especialitzada. Compagina la docència amb l'activitat professional (és intèrpret,

especialista en interpretació de conferències, des de l'any 1990) i això li permet conèixer tots els vessants de la professió. Es va llicenciar en Traducció i Interpretació per la UAB i es va incorporar a la UVic l'any 1997, just quan va ser reconeguda pel Parlament. Va començar fent classes al Palau Bojans (vegeu pàgina 5) i ha acabat fent gairebé tota la seva activitat en línia. A la fotografia, al camp de Torre dels Frares.

Vic

Jordi Vilarrodà

El curs 1993-1994 es començaven a impartir al que llavors eren Estudis Universitaris de Vic (faltaven quatre anys per al reconeixement com a Universitat) els estudis de Traducció i Interpretació. Eren en format de llicenciatura, és a dir, de cinc anys, i constituïen una novetat: fins llavors només la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) ofería aquesta titulació. Al cap de tres dècades, el panorama ha canviat molt.

Imaginem que l'evolució en tres dècades ha estat espectacular...

I encara canviaran més, som en un moment crucial. Totes les professions han evolucionat, però la nostra ho ha fet molt, tant en l'exercici professional com en la docència. Encara tenim aquella imatge com romàntica del traductor amb la pila de diccionaris i la tassa de te,

i fa temps que no és així. En traducció, per exemple, pensi en totes les eines de traducció assistida, en la intel·ligència artificial que ja ve... I pel que fa a la Universitat, l'any 2000 ja vam començar a la UVic a fer estudis semipresencials, vam ser pioners. Primer, amb el segon cicle de la llicenciatura i després

“L'any 2000 ja vam començar a fer els estudis semipresencials, érem pioners”

tot. L'any 2015, quan ens vam aliar amb la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) per oferir el grau de Traducció, Interpretació i Llengües Aplicades, veníem d'una llarga experiència. No era fàcil imaginar que poguéssim ensenyar en línia assignatures amb un component oral

important, com les llengües estrangeres.

A més de Vic, només existia a la UAB. Ara hi ha més oferta?

S'hi va afegir la Pompeu Fabra. En línia, només la fem nosaltres.

Què va aportar l'acord amb la UOC per fer un grau interuniversitari?

La sinergia ha estat molt positiva. Continuem fent les assignatures de traducció, interpretació i llengües estrangeres que són aproximadament dos terços dels crèdits. Ells fan les de llengua catalana o tecnologia, entre d'altres. Es van unir dues experiències que han donat molt bon resultat: crec que encara som el grau amb més bona valoració dels estudiants quan la UOC fa enquestes. Es va ajuntar l'experiència que teníem cada universitat en traducció i interpretació i en docència en línia. La col·laboració és molt bona, amb una codirecció del grau.

Quin és el perfil de l'estudiant actual? És una primera carrera o per a alguns és la segona?

També tenim estudiants de 18 anys, però el perfil majoritari dels 662 alumnes que tenim és el de persones més grans. Que potser ja treballen prop d'aquest àmbit, o docents que volen redirigir

“Qualsevol tipus de traducció és creació, és un acte cultural, no sols lingüístic”

la seva professió. Per això molts no són el típic estudiant que fa el grau en quatre anys. Ho fa molt interessant, perquè hi ha estudiants que aporten una experiència professional o personal que ens enriqueix.

Com deia abans, començaven amb diccionaris de

paper, després diccionaris en línia, posteriorment eines de traducció en línia i ara la IA. L'evolució tecnològica no va pel camí de prendre la feina al traductor o l'intèrpret?

Evidentment, totes les eines plantegen reptes però no només al nostre sector sinó a tots. Com adaptem la docència? Com garantim l'autenticitat dels treballs dels estudiants, i més nosaltres que no els tenim físicament a classe? Ja estem immersos en formació de professorat, introduint nous mètodes... Però ens hem d'assegurar que els preparem bé, perquè es trobaran que les agències estan fent servir eines de traducció assistida o que estan incorporant la traducció automàtica. Vol dir que els traductors no tindran feina? No, vol dir que serà diferent. Hi ha sectors, com la traducció audiovisual o l'editorial, en què serà difícil que la tecnologia pugui avançar més a partir d'un determinat punt.

La traducció literària és gairebé una recreació de l'obra, no?

Qualsevol tipus de traducció és creació. No és un acte purament lingüístic, és un acte cultural. Fins i tot la traducció d'una pàgina web implica creació. És el que se'n diu localització: si tu vols donar a conèixer un producte en un país, hi ha d'haver un procés perquè aquella web tingui significació per a les persones d'una altra cultura, que no té perquè ser igual que la de partida. I si ens fixem més a nivell tècnic, que és cap on enfoquem les assignatures, les agències incorporen les eines assistides o la traducció automàtica, que en tots els casos tenen una tasca de postedició. És a dir, un traductor ha de revisar aquella feina que ha fet la màquina. Oi que tots ens hem fixat en traduccions automàtiques amb errors?

La IA no superarà aquests inconvenients?

La IA s'alimenta del que hi hem anat posant durant anys, que té molts biaixos, que poden ser de gènere, socials o fins i tot racistes. Hi ha un component ètic molt important, en què la mà del traductor humà encara hi ha de ser. També en la interpretació.

La generalització de l'anglès com a llengua franca en tots els àmbits treu rellevància al paper de l'intèrpret?

Quan vaig començar, les persones que estaven en llocs de rellevància dominaven el francès, perquè s'ensenyava a escoles i instituts. La interpretació en anglès era molt necessària. Ara parlen anglès, però hem de tenir en

compte que parlar o entendre anglès no vol dir tenir un nivell de terminologia específica. Interpretar no és només passar d'una paraula a l'altra, sinó entendre un missatge i l'objectiu de l'orador. Quan fa un discurs, aquest espera una reacció emocional, tots comuniquem per crear una emoció: vull comprar això, formar part d'aquesta empresa, unir-me a aquesta causa... Una màquina no hi posa emoció. Com a resum manllevo la idea d'un expert que diu que els intèrprets no seran substituïts per tecnologia, sinó per altres intèrprets que sàpiguen utilitzar la tecnologia. Les persones que es quedin enrere en tecnologia tindran un desavantatge respecte als que l'abracin i la utilitzin al seu favor, això està clar. La temptació pot ser prohibir la IA.

S'ho van plantejar quan ara fa més o menys un any i mig va esclatar?

No tindria sentit, seria absurd. Incorporem-la de forma positiva, expliquem en què els pot ajudar, i fem un treball pedagògic i ètic en paral·lel. És indispensable la confidencialitat, per exemple (a vegades hem de firmar acords de confidencialitat, fins i tot). I això vol dir que el document que et dona un client no el pots posar al ChatGPT perquè aquestes dades deixen de ser teves, i del client, i passen a alimentar el motor de la IA. Això cal explicar-ho als estudiants! I mirant l'aspecte positiu, pensi que tota revolució tecnològica també fa sorgir nous perfils professionals. Les sortides del nostre grau s'ampliaran: la IA també necessita

OROL MOLAS

“Ens sentíem una mica privilegiats”

Vic Bet Piella, la regidora de Cultura i tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Vic, va formar part de la primera promoció d'estudiants de la Facultat de Traducció i Interpretació, “la Facti com la coneixíem”. Com a tots els estudiants d'aquell grup, amb alguns dels quals manté contacte encara, li ha quedat “un record molt bo” del seu pas per les aules del Palau Bojons. “Ens sentíem una mica privilegiats, érem com un món a part, i només de tant en tant anàvem a Miramarges.” Totes les classes es feien al Palau Bojons, del qual

van ser els primers *habitants*. Eren temps en què els estudiants de Traducció “teníem sempre el diccionari al costat i a casa, col·leccions impressionants de diccionaris”. Bet Piella va fer una estada a Finlàndia, al tercer curs, i allà va veure que ja es començava a fer servir el correu electrònic. “La traducció automatitzada encara era una quimera.” S'hagin dedicat o no professionalment a la traducció, sí que “ens va deixar un bon *background* cultural”. A la fotografia, les primeres cabines d'interpretació que va tenir la facultat, al Palau Bojons.

“Els que quedin enrere en l'ús de la tecnologia es trobaran en desavantatge”

(subtitulació per a persones sordes, audiodescripció per a persones cegues...), també cada vegada més important. Hi ha la traducció científicotècnica, en indústria o recerca, i la de sempre, la literària. Això com a especialitzacions. En interpretació, treballem amb la de conferències, la interpretació d'empresa... Evidentment, també hi ha la docència, l'ensenyament de llengües. I aniran sortint els nous perfils de què parlàvem, els del lingüista i tecnològic que ajudarà a evolucionar les eines digitals.

persones que li donin bé la informació, o que li diguin com han de ser formulades correctament les preguntes.

Hi ha demanda de noves llengües a part de l'anglès o el francès?

Treballem en català i castellà com a llengües maternes, i anglès com a llengua B, és

a dir, de la que tens coneixements altíssims. Com a llengua C, per traduir d'aquell idioma cap al nostre, tenim el francès i l'alemany. De moment no en tenim previst d'altres.

Sempre es diu que en aquest país anem malament d'idiomes. S'ha observat

progressivament una millora?

Si venen de Batxillerat, se suposa que han d'haver adquirit un nivell suficient. No sempre és així, però és cert que cada vegada han tingut més oportunitats d'estudiar en una acadèmia, de fer estades a fora o de viatjar.

Una facultat que va donar vida a un palau

Traducció va 'restaurar' el Palau Bojons

Vic

J.V. Com que impartia una llicenciatura –un grau de cinc cursos– va néixer amb el nom de *facultat*. Des de la seva creació, l'any 1993, havia ocupat parcialment el Palau Bojons, edifici senyorial de la plaça de Dom Miquel de Clariana (popularment, plaça de l'Estudiant) construït al segle XVIII per la família que li donava nom.

L'any 1993, amb la posada en marxa dels nous estudis, l'Ajuntament (que havia esdevingut propietari de l'edifici) en va cedir a la Universitat les plantes superiors, per encabir-hi la Facultat de Traducció i Interpretació,

coneguda per les sigles Facti. Ricard Torrents, director dels Estudis Universitaris de Vic, era un entusiasta d'aquest projecte, que tenia un component simbòlic: al Palau Bojons s'hi havia acollit els darrers mesos de la seva vida el filòsof Jaume Balmes, i s'hi conservava la cambra on havia mort l'any 1848. Els promotors del projecte universitari de Vic havien batejat l'escola de mestres que van crear l'any 1977 com a Escola Universitària de Mestres Balmes.

El 17 de gener de 1997, el mateix Torrents acompanyava l'alcalde Jacint Codina i el llavors conseller de Cultura, Joan Maria Pujals, en l'acte inaugural de les obres que

D'esquerra a dreta, Ricard Torrents, la degana Martha Tennent i el conseller Joan M. Pujals en la inauguració

JORDI PUIG

havien servit per rehabilitar 2.000 metres quadrats de l'antic edifici adequant-hi aules, biblioteca i laboratoris audiovisuals. En aquell moment ja havien començat els cinc cursos i hi havia 340

estudiants, als quals poc després s'hi afegirien els de la nova carrera de Bibliotecnologia i Documentació. Al cap d'uns anys, les raons logístiques i de despesa van obligar a marxar-ne i tornar

al campus de Miramarges. Però la idea de ciutat universitària de Ricard Torrents sí que acabaria triomfant. Avui la UVic no és al Palau Bojons, però la seva presència s'ha escampat per tot Vic.

UVic Ràdio celebra el desè aniversari

Una dècada després, el mitjà es troba en el seu punt àlgid

Vic

Andreu Jiménez
Gerard Mancera *

El 7 de març de 2014 va néixer UVic Ràdio, pensada i desenvolupada amb l'objectiu de millorar la formació dels graus de Periodisme i Comunicació Audiovisual. No obstant això, aquesta nova possibilitat que oferiria la UVic-UCC s'estenia a tot el professorat i alumnat de la Universitat, i tothom en podia ser partícip. Aquesta setmana se celebren els 10 anys de la creació d'aquesta ràdio comunitària, i per això cal fer un repàs cronològic de la creació i evolució d'una ràdio que viu en l'actualitat els seus millors dies.

Contràriament al que es podria creure, no va ser un professor de la Universitat qui va tenir la idea de crear UVic Ràdio. El projecte va néixer de les mans d'un estudiant que va realitzar ara fa 14 anys el corresponent treball final de grau (TFG) adreçat a la creació d'una ràdio per a la Universitat. L'equip de deganat que hi havia en aquell moment, amb Carlos Scolari com a vicedegà, va encarregar a Sergi Solà, aleshores professor de Periodisme i Comunicació Audiovisual, dur a terme el projecte

d'UVic Ràdio. Solà explica que la idea ja voltava per la Universitat, i la proposta de l'estudiant en qüestió va fer engegar tota la maquinària.

La UVic juntament amb la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat Pompeu Fabra és una de les universitats de Catalunya que gaudeixen d'una ràdio. "Totes les facultats d'estudis de comunicació haurien de tenir una emissora de ràdio", creu Solà. "La nostra filosofia de com s'ha d'aprendre a fer ràdio és aprendre fent, i això es fa passant-se hores davant d'un micròfon", explica Solà.

Gestionada per la Facultat d'Empresa i Comunicació de la UVic-UCC, UVic Ràdio decideix oferir un suport als estudiants i una programació basada en programes portats a terme per estudiants. Aquests es poden escoltar en directe per mitjà de l'*streaming* o també es poden descarregar a través del podcasting. "Vam decidir descarregar la ràdio per freqüència modulada, per un tema econòmic i tot el que això suposa, i es va optar per crear una ràdio digital, que funciona només per internet", explica Solà. "Un cop estava pensada i dissenyada, ens vam dirigir als estaments corresponents

de la Universitat i es va tirar endavant", recorda.

La figura de Sergi Solà ha esdevingut clau durant aquests 10 anys. Com a coordinador va començar portant la programació, els continguts, la difusió i tot el que una ràdio necessita per formalitzar-se. "Tenia molt clar que era imprescindible que fos una eina per a tothom, tant alumnes com professors i comunitat universitària", explica. L'evolució i la qualitat dels continguts han estat els seus objectius principals des del principi, així com els d'Arnau Costa, qui l'ha acompanyat com a tècnic de so des d'un bon principi. "Actualment, soc jo qui té més

contacte amb els alumnes, i el que sempre intentem és donar-los quatre nocions tècniques i animar-los a intentar-ho", comenta Costa. Amb el càrrec de cap d'estudis que Solà va assolir el curs passat, Costa va anar adquirint més la responsabilitat d'assessorar i guiar l'alumnat.

10 anys de programes radiofònics de tota mena. 10 anys d'estira-i-arrotonsa per intentar popularitzar UVic Ràdio en l'àmbit intern però també fora de la Universitat. En general, 10 anys plens de programes molt interessants, que alguns més que altres han tingut un reconeixement i una popularització important a escala comarcal. És el

cas de *La prèvia Osona*, un programa d'esports que va néixer en una conversa entre estudiants de Periodisme. Una de les creadores del programa és Queralt Arias: "En principi *La prèvia* era un programa enfocat en l'esport en general, és a dir, parlar del Barça, el futbol o l'NBA, però també dedicàvem una petita part del programa a l'esport osonenc", comenta Arias. Tot i això, aquest programa va patir uns canvis en el contingut. "Ens vam adonar que l'esport osonenc necessitava molta més visualització i vam veure com el contingut d'esport osonenc va créixer, per això vam decidir enfocar el programa cap a l'esport de

El pòdcast informatiu presentat per Sílvia Pedret que trobareu cada dia, de dilluns a divendres, a les xarxes socials i a les principals plataformes

EL 9 NOU.CAT Spotify iVoox

A l'esquerra, alumnes als estudis de ràdio. A la dreta, Arnau Costa i Sergi Solà, que des dels inicis han estat al capdavant d'UVic Ràdio

la nostra comarca", explica Arias.

La prèvia Osona neix de la Universitat i de seguida adopta un acord amb EL 9 FM i altres ràdios per emetre el programa. Els primers integrants de *La prèvia* han aconseguit fer camí professional en el món de la ràdio esportiva. Actualment, l'estan conduint uns estudiants de 4t de Periodisme. És el programa amb més èxit pel que fa a sortida i recorregut dels que han passat per UVic Ràdio, i s'emet cada dimecres.

Jan Mompin, exestudiant de Periodisme a la UVic, va realitzar un programa esportiu anomenat *L'autobús* i un altre de temàtica més varia-

da, *Entre línies*. Tots ells, realitzats i produïts per alumnes de Periodisme i Comunicació Audiovisual de la Universitat. Mompin valora molt positivament aquesta possibilitat que ofereix la UVic-UCC: "El dia que en Sergi ens va explicar que podíem utilitzar l'estudi de ràdio amb uns companys de classe vam pensar que aquesta oportunitat s'havia d'aprofitar", explica.

"També cal tenir en compte *La terrassa*, un programa que portava l'exalumne Sergi Ambudiu. Ell és actualment la mà dreta de Jordi Basté, i a l'estiu condueix *El món a RAC1*, el programa de ràdio més escoltat a Catalunya", destaca Arnau Costa.

Aquest servei que ofereix la UVic per als estudiants de Periodisme i Comunicació Audiovisual busca animar-los a fer ràdio i començar a introduir-se en el món de la comunicació. "Va ser una experiència enriquidora; a més, gràcies a aquest rodatge m'ha ajudat en el món laboral, ja que vaig gaudir d'una gran llibertat per provar diferents formats que es fan a la ràdio", exposa Mompin. En la mateixa línia s'expressa Queralt Arias, que valora molt l'opció que li va donar UVic Ràdio: "Fer ràdio a la UVic t'obre les portes per al món laboral. Per als estudiants de Periodisme és imprescindible gaudir d'una ràdio professi-

onal com la que té la UVic", diu Arias.

UVic Ràdio està actualment, com dirien els *millennials*, en el seu *prime*. 10 anys després de la seva creació, hi ha més programes i pòdcasts que mai. *La banqueta*, *La prèvia*, *Fórmula gol*, *Allà pel·lícules*, *No vuelvo a beber*, *Show al habla* i *La lletra menuda* són programes que, entre d'altres, conformen la programació actual de la ràdio universitària. "No obstant això, es fan pòdcasts i programes que no s'inclouen a la ràdio, ja que han de passar un filtre", destaca Costa.

La causa que aquest any hagi crescut el nombre de programes i pòdcasts d'UVic Ràdio són les cabines que s'han estrenat aquest curs

És una eina per a la formació dels estudiants de Periodisme i Comunicació Audiovisual

2023-2024. "L'objectiu d'aquestes cabines era que els estudiants es gestionessin de manera autònoma els seus programes. Un dels principals problemes abans de l'aparició d'aquestes cabines era que la disponibilitat de l'estudi de ràdio era molt elevada, això provocava que molts estudiants no poguessin portar a terme els seus projectes", explica Costa. Aquestes dues cabines que hi ha disposen de quatre micròfons, una taula de so, un ordinador i una càmera perquè també es puguin penjar a plataformes de vídeo o xarxes socials.

Una programació que no és 24 hores. Certament, al principi sí que existia una radiofórmula per emetre a totes les hores del dia. "A qualsevol hora del dia anaves a UVic.cat i hi havia un directe, en el qual podies escoltar

música, falques i tot tipus de programes", esmenta Solà. El format actual és diferent, UVic Ràdio és un mitjà que es pot escoltar a través d'internet, on allà estan penjats els diferents programes d'aquesta ràdio.

UVic Ràdio no només és una emissora de ràdio on s'emeten programes, sinó que a més a més és un ventall per a la difusió de diferents projectes. Un d'ells és UVic Ràdio Sessions, que són concerts en format petit en espais característics de la Universitat on mai es farien aquest tipus d'actuacions. A hores d'ara ja s'han realitzat dos concerts: el primer, al paranimf de la UVic i el segon, a l'aula de Visual i Plàstica. "Amb aquest tipus de programes es demostra que amb gent de la casa i material de la UVic es pot fer un producte professional", comenta Costa.

Encara que els estudiants que treuen més rendiment a UVic Ràdio són els alumnes de la FEC (Facultat d'Empresa i Comunicació), sobretot els de Periodisme i Comunicació Audiovisual, un dels reptes que es marca UVic Ràdio és arribar a tota la comunitat universitària. "L'objectiu és arribar a totes les facultats de la Universitat a través de projectes. De fet, el grau en Nutrició Humana i Dietètica i el grau en Educació Social ja estan venint a fer pòdcasts", menciona Solà.

UVic Ràdio és un mitjà molt potent i des de la Universitat es marquen com a objectiu fer arribar al màxim de persones possibles, no només per als estudiants sinó també per a l'equip docent. Per tant, UVic Ràdio continuarà buscant nous mètodes per atraure al màxim de persones possibles, ja que com diu Sergi Solà, "UVic Ràdio és una eina de tota la comunitat universitària".

*Estudiants de Periodisme de la UVic-UCC

El CERM participa en un estudi sobre la reducció de l'anguila als rius de Catalunya

Vic

EL 9 NOU

Des de mitjans del segle XX, la població d'anguila europea s'ha reduït a tot el món fins a tenir una presència mínima. Es calcula que els últims 50 anys els efectius d'aquesta espècie tan vulnerable s'han reduït més del 95%. Les causes principals en són la

sobrepesca, la ruptura de la connectivitat ecològica, l'elevada contaminació química de l'aigua (metalls pesants, fàrmacs i plaguicides) i infestacions parasitàries (presència de bacteris, virus i macroparàsits), entre altres. Per avaluar la situació actual de la població d'anguiles a Catalunya i a la Catalunya del Nord, s'ha posat en marxa

el projecte "Estat sanitari de les anguiles europees d'estanys i cursos fluvials de la Mediterrània occidental: desenvolupament de mètodes no invasius d'estudi de fonts de contaminació i proposta de mesures de restauració". La recerca està coordinada pel Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis (CERM) de la UVic-UCC –amb seu al Museu del Ter– i té una durada de tres anys. El projecte, AnguillaMed, amb un pressupost total d'1.641.168,60 euros, està cofinançat en un 65% per la Unió Europea per mitjà del Programa Interreg VI-A Espanya-França-Andorra.

Anguila a la riera de Rubiés, al Port de la Selva

MARC ORDEIX (CERM)

Un 'passaport' per apropar la cultura a la Universitat

Els estudiants poden anar al teatre, concerts i visitar exposicions

Vic

Marcel Puig
Martí Oliver *

Durant el curs 2022-2023 la UVic va crear el seu propi Passaport Cultural, un projecte que tira endavant amb propostes variades que promouen la cultura dins el campus i la ciutat. Es tracta d'una proposta de projecció de la programació cultural universitària i de la ciutat impulsada des de l'Oficina de Gestió Cultural de l'UHub - Servei a la Comunitat Universitària cap a nous públics curiosos i crítics, amb la qual es promou que els estudiants de la Universitat assisteixin a activitats culturals que se celebren en l'entorn proper. Les activitats que proposa el Passaport són conferències, concursos, exposicions, tallers, jornades, concerts, representacions teatrals i qualsevol altre esdeveniment cultural que arriben setmanalment a l'Oficina de Gestió Cultural.

Perquè l'alumnat acudeixi a aquests actes culturals la Universitat ofereix recompenses en forma de crèdits, que acumulats poden valer per convalidar assignatures. 24 hores equivalen a un crèdit. Cada activitat dura una hora i mitja, per tant, l'alumne pot obtenir mig crèdit RAC si assisteix a vuit activitats i un crèdit sencer si participa a 16 activitats durant el curs acadèmic. Amb un total de tres crèdits RAC es pot convalidar una assignatura de dues hores de classe setmanals.

Per confirmar l'assistència als actes, només cal que l'alumne, a l'inici de l'activitat, validi un codi QR que tenen tots els estudiants de la UVic integrat a dins el seu carnet digital TUI (Targeta Universitària Intel·ligent). Només serà útil en aquests casos, però, si l'alumne s'ha donat d'alta a l'inici de curs a través d'un formulari dins el Campus Virtual. Així, des de l'Oficina de Gestió Cultural se'n pot fer un seguiment individual.

Cada setmana es publiquen a la web de l'Oficina de

L'alumnat obté crèdits per assistir a actes culturals

Gestió Cultural / Passaport Cultural les activitats previstes i programades perquè tothom se les pugui anotar a l'agenda. La Universitat en proposa tant d'interne com d'externes.

Dins la UVic, les facultats ofereixen esdeveniments com xerrades de professionals a l'aula, projeccions a l'aula de cinema, sortides naturalistes o seminaris. També internament l'Oficina de Gestió Cultural recomana actes relacionats amb Sant Jordi, la Universitat d'Estiu, la Setmana Saludable i diverses xerrades durant tot el curs. Tot això se suma a la programació divulgativa de la Universitat, les Tertúlies

de Literatura Científica, les activitats de l'Ateneu de Vic, la programació del DIXIT, el Fem UVic-UCC Territori, la Unitat d'Igualtat i la Biblioteca Ricard Torrents.

Com a col·laboradors externs, hi ha activitats organitzades per fundacions com L'Atlàntida, el Centre d'Arts Contemporànies (ACVic), l'Ajuntament de Vic, l'Espai de Teatre (ETC), Vic Jove i la Biblioteca Pilarin Bayés, entre d'altres.

Roser Silva, responsable de l'Oficina de Gestió Cultural, explica que el Passaport Cultural sorgeix per "donar a conèixer les opcions culturals que hi ha tant a la ciutat de Vic com a la mateixa Universitat i, d'aquesta manera, que la comunitat universitària s'assabenti d'aquestes activitats". La seva principal funció és fer de nexa d'unió: "Bàsicament, la meva feina és tota la gestió que porta el Passaport Cultural. Tramito les altes que ens arriben, com també recopilo les activitats que poden formar part del Passaport Cultural i les incorporem setmanalment a la pàgina web per tal de fer-ne difusió. A més, estem a disposició de resoldre qualsevol dubte que tinguin els estudiants".

A més, afegeix que participar en aquests actes té els seus beneficis: "En el cas dels estudiants vam optar per l'opció de reconeixement de crèdits. A mesura que assisteixen a les diferents activitats obtenen punts que s'acaben convertint en

Un dels espais que més activitats ofereix és L'Atlàntida de Vic. A la foto, el concert de l'Orquestra

crèdits". Per altra banda, "el professorat i altres membres de la comunitat universitària entren en un sorteig d'una activitat cultural", comenta. No obstant això, Silva considera que el gran benefici és "el vessant cultural que aporta als membres de la Universitat".

Silva comenta que "les activitats que més sorgeixen són presentacions de llibres i inauguracions d'exposicions". De fet, un dels espais

culturals que més activitats ofereix és L'Atlàntida de Vic. Silva explica com és la gestió amb aquesta entitat: "Cada semestre, L'Atlàntida ens ofereix un total de tres sessions per poder-hi accedir de forma gratuïta. Llavors, conjuntament, fem la difusió de les corresponents activitats a través de les xarxes socials i per correu electrònic a tota la comunitat".

La responsable de taquilles de L'Atlàntida, Gemma

EL 9 TV

La programació d'EL 9 TV quan, com i on tu vulguis a La Xarxa+, la plataforma gratuïta de contingut audiovisual de qualitat, de proximitat i en català.

la xarxa+

Descarrega't l'app per a qualsevol dels teus dispositius.

laxarxames.cat

Finançat per la Unió Europea NextGenerationEU

GOVERN DE CATALUNYA

MINISTERI DE AFANYS ECONÒMICS I TRANSFORMACIÓ D'UNITAT

Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència

red.es

#Spain AVSHub

la xarxa+

Diputació Barcelona

X|A|L

XARXA AUDIOVISUAL LOCAL, S.L.

a del Liceu

BERNAT CEDO

Zorita, explica la gestió amb la UVic: “Des d’aquí els oferim tres espectacles cada semestre, amb una trentena d’entrades per a la comunitat universitària. Dijous i divendres són els dies més comuns perquè es duguin a terme els actes, ja que és quan a la gent li va més bé. A més, sempre els oferim primerament les propostes que ens semblen més interessants”. Zorita afegeix que “el contacte és molt continuat,

ens informem de qualsevol actualització o novetat”. També parlen sobre la demanda que hi ha per a cada espectacle i si s’ha fet la difusió d’aquests a través de la web i el correu electrònic.

Tot i que Silva parla molt de la importància que té fer arribar aquesta oportunitat d’enriquiment cultural a la comunitat de la Universitat, considera que aquesta no n’està prou al corrent: “Crec que el tema del Passaport no

ha arribat amb prou força als estudiants i altres membres de la Universitat. No tenim del tot clar si es tracta que no ha acabat d’arribar o si els estudiants no tenen el temps suficient en el seu temps lliure. També cal dir, en defensa nostra, que es tracta d’un projecte molt nou i necessita el seu temps”.

Oriol Barba, estudiant del grau en Periodisme, reconeix la seva desinformació sobre aquesta oportunitat:

“Fins al moment no estava al cas d’aquest projecte i considero que és molt interessant. A més, de tant en tant vaig a veure obres de teatre. Que es reconegui amb crèdits crec que és un punt molt positiu per als estudiants”.

Silva exposa que són els estudiants del grau en Infermeria els que més recorren a aquesta oportunitat: “Hem constatat que la majoria d’altes provenen d’estudiants d’Infermeria i hem arribat a la conclusió que, en part, és pel reconeixement de crèdits”, i afegeix que aquest projecte, que es va posar en marxa el darrer curs, no és idea seva, sinó que “la idea prové de la Universitat de les Illes Balears. Ens va semblar una proposta molt interessant i no vam dubtar a apostar-hi”.

Tot i així, Silva expressa que des de la Gestió Cultural hi ha satisfacció amb les altes que s’han arribat a tramitar en els dos anys de projecte. Ens parla de números: “En el darrer curs es van tramitar un total de 54 altes provinents d’estudiants, i 66 entre professorat i personal d’administració i serveis”. Per altra banda, “aquest curs, fins al moment, hem donat d’alta 50 estudiants i 11 professors o altres membres de la comunitat universitària”. No obstant això, afegeix que “són pocs els alumnes que completen el circuit d’activitats i se’ls reconeixen tots els crèdits”.

El Passaport Cultural de la UVic, amb poc més d’un any de vida, està demostrant que vol ser un punt d’unió entre el món universitari i el de la cultura, un binomi que en els últims anys no està sent fàcil de combinar. Cal destacar, doncs, la predisposició per part de la UVic per promoure la cultura entre unes generacions que, generalment, la deixen en un segon pla.

*Estudiants de Periodisme de la UVic-UCC

Properes activitats

L’Atlàntida

Las Migas. ‘Libres’.
14 de març a les 20h

‘Altsasu’, de María Gori-celaya.
12 d’abril a les 20h

L’Esquerda

Conferència “Eines i agricultura al jaciment neolític lacustre de La Draga”. A càrrec del Dr. Antoni Palomo Pérez.
9 de març a les 19h

Conferència “In vino veritas”: arqueologia i economia del vi romà antic. A càrrec del Dr. Antoni Martín i Oliveras.
16 de març a les 19h

Vic Jove

Portes Obertes a Escena Comunitària a l’Institut del Teatre.
14 de març, a les 18.30h

Taula rodona “Música per a la transformació social” i acústic amb Àlex Pérez.
24 de març a les 18h

Tres-e-u

Exposició “Nexes”, de Llorenç Civil, fotògraf i artista multidisciplinari.
Fins al 20 de març

Nou model per estudiar el Parkinson abans que aparegui la neurodegeneració

Vic

EL 9 NOU

Els símptomes més evidents en la malaltia del Parkinson, que són els motors, apareixen quan la malaltia fa anys que es desenvolupa i el dany cerebral no es pot revertir. Per això, conèixer el desenvolupament de la malaltia en les etapes primerenques pot ser de gran ajuda a l’hora de fer-ne un diagnòstic

precoç i buscar tractaments que puguin frenar la neurodegeneració a temps. Els models animals disponibles fins ara no faciliten l’estudi de la malaltia del Parkinson en els estadis preclínic, per la seva complexitat i llarg cicle vital. Ara, un equip de recerca liderat per l’Institut de Neurociències de la Universitat Autònoma de Barcelona (INc-UAB) ha presentat un nou model

que permet investigar els símptomes no motors en els estadis més inicials de la malaltia. Es tracta del cuc transgènic *Caenorhabditis elegans RAC1/ced10*, en el qual han pogut detectar el període vital en què comença la patologia i seguir el procés d’acumulació de la proteïna que la provoca.

L’estudi, publicat a la revista *Progress in Neurobiology*, ha estat coordinat per la Dra.

Esther Dalfó, investigadora de l’INc-UAB i de l’Institut de Recerca i Innovació en Ciències de la Vida i de la Salut a la Catalunya Central (IRIS-CC) i professora de la Facultat de Medicina de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya.

Les persones amb Parkinson presenten inicialment símptomes no motors, seguits de símptomes motors, regulats, respectivament, pels neurotransmissors GABA i la dopamina. Ambdues simptomatologies van lligades a l’acumulació de la proteïna alfa-sinucleïna al sistema nerviós, que provoca la mort de les neurones,

sobretot de les que secreten dopamina (dopaminèrgiques). A més de l’acumulació anormal d’aquesta proteïna i d’altres, els pacients també acumulen greixos en diverses àrees del sistema nerviós, tot i que encara no es coneix exactament el paper que poden tenir en la progressió de la malaltia.

L’equip investigador ha demostrat que el nou model animal presenta símptomes no motors molt inicials que depenen dels neurotransmissors GABA, i ha corroborat la hipòtesi que el metabolisme dels lípids té un paper essencial en el desenvolupament de la malaltia.

“L’entrada al món laboral va ser fàcil”

Laura Martínez és dissenyadora UX i UI

Vic

E.P.

Laura Martínez tenia molt clar que volia encaminar el seu futur professional cap al vessant del disseny, però centrat en l’aspecte digital i multimèdia, fet que li va portar problemes a l’hora d’escollir universitat per la falta d’oferta. “Hi havia poques universitats que oferissin el grau de Multimèdia, i la majoria d’elles se centraven en programació i no tant en disseny, que és el que volia jo”, explica Martínez, “però

la UVic-UCC ofería un grau divers que tocava moltes tecles, i realment em va fer descobrir vessants que no coneixia. Agraïxo la visió àmplia que em va donar”.

Aquesta formació multidisciplinària no va ser l’única cosa que li va agradar de la UVic, ja que Martínez també destaca “la possibilitat de fer diverses pràctiques i la mobilitat internacional, ja que durant la carrera vaig cursar-ne dues i vaig poder marxar d’Erasmus a Finlàndia”, diu. I és que precisament aquesta formació i pràctiques són les

Martínez s’ha especialitzat i treballa com a dissenyadora d’experiències d’usuari (UX) i d’interfícies d’usuari (UI)

que li van permetre trobar feina molt ràpid. “L’entrada al món laboral ha estat fàcil,

ja que vaig sortir ben preparada. En el món digital hi ha professions que encara ni

coneixem, i sortir amb una versatilitat com la que em van donar ajuda molt”, diu.

“A la Universitat de Vic no et sents un número”

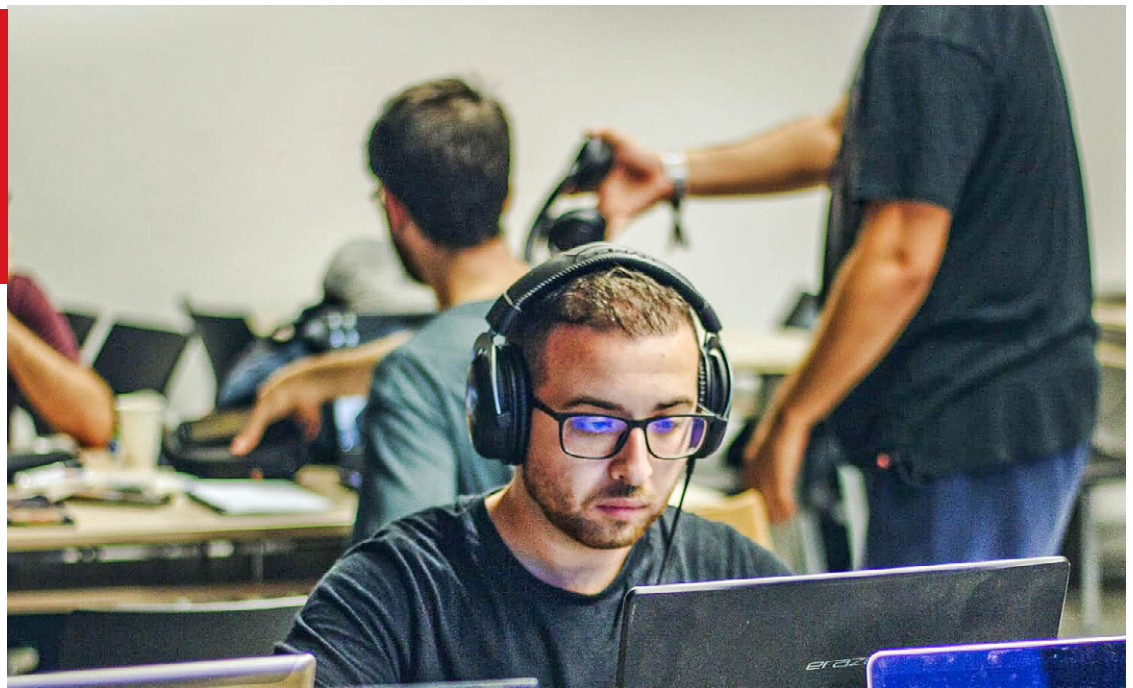
Josep Sánchez és analista i programador

Vic

E.P.

La passió pels videojocs i per l’entorn multimèdia van portar Josep Sánchez a fer el salt des d’un cicle formatiu de grau superior a la carrera de Multimèdia a la UVic-UCC, on va entrar “amb la idea d’especialitzar-me en el món dels videojocs”, però on finalment “vaig acabar descobrint un altre vessant que m’apassiona com és la programació web, del qual he acabat treballant”. La

varietat de temes tocats a la carrera van acabar portant Sánchez cap a la programació web, però afirma que “estic molt content amb la meua decisió i amb la UVic-UCC, ja que la diversitat de la carrera va fer-me trobar una cosa que m’apassiona igual que els videojocs”. Gràcies al CFGS, Sánchez va arribar amb una base de coneixements, però ell mateix afirma que “a primer i segon vaig anar escalant i treballant amb les assignatures que més em costaven,

Josep Sánchez és analista i programadorva graduar

però tercer i quart van ser els millors anys, ja que triava les matèries que més

m’agradaven”, diu. El record que guarda és bo, tant per les assignatures com per la

relació amb el professorat i alumnes: “A la UVic no et sents com un número.

Angle Obert

EL 9 TV

L’espai de conversa i debat polític d’Osona. Cada setmana s’hi entrevista a dos personatges de l’actualitat política comarcal.

Dijous, 21

“Multimèdia tocava el món del videojoc”

Roger Ruiz treballa de ‘game designer’

Vic

Eloi Puigferrer

Des que era ben petit, Roger Ruiz tenia molt clar que volia treballar en el món dels videojocs. En el moment d’escollir carrera es va trobar que cap universitat li ofería un grau que li encaixés, a excepció de la UVic-UCC. “Cap universitat tenia una carrera centrada en videojocs, però la UVic presentava una proposta Multimèdia on sí que es tocava tot el món dels videojocs. Vaig anar a diverses jornades de portes

obertes i trobades i no m’ho vaig pensar dues vegades”, explica Ruiz. Actualment, dos anys després d’acabar la carrera, treballa de manera indefinida com a *game designer* a l’empresa de videojocs barcelonina Games For Living.

Un dels aspectes que més li va agradar de la carrera va ser “que el grau ens permetés tocar tantes branques del món multimèdia, ja que vaig adquirir coneixements que, malgrat que no faig servir en el dia a dia, m’han estat molt útils”, a més de la proximitat

La versatilitat de la carrera va permetre a Roger Ruiz trobar feina

que va viure a la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya. “És una universitat molt familiar, ja que a classe no érem més de 30

persones, i al final t’acabes fent amic d’alumnes d’altres graus i fins i tot d’altres campus, a més de tenir bona relació amb tots els professors.”

Al servei de clubs i esportistes

Els programes Talent Esportiu i Sonar Injuries ajuden a millorar el rendiment i evitar lesions

L'esquiadora de muntanya Maria Ramírez (UE Vic) fent un exercici d'estabilització del centre del cos dins del Talent Esportiu d'Osona, amb el tècnic Jordi Merino

Vic

Jordi Vilarrodà

Minimitzar el risc de lesions o millorar el rendiment esportiu són objectius als quals poden aspirar els clubs i els esportistes a títol individual amb el suport de projectes de la UVic-UCC. La proximitat fa que una bona part d'aquests beneficiaris siguin osonencs.

El Sonar_cat és un projecte propi que ha tingut continuïtat amb un projecte europeu: sessions de formació, un observatori de divulgació la recerca científica i una plataforma que permet tenir “una imatge de les lesions que s'estan produint en una

entitat esportiva per poder-hi intervenir de manera més precisa”, explica Jordi Carretera, investigador del Centre d'Estudis en Esport i Activitat Física (CEEAF). “Quan intentem intervenir, ens basem sovint en els articles científics, ens poden dir per exemple que la lesió més freqüent en el bàsquet és la del turmell... però potser es basa en un estudi fet al Canadà i aquesta no és la teva realitat.” És crucial intervenir segons cada context, i per recollir les dades cada club que participa en el projecte disposa d'una aplicació per registrar els incidents que va tenint. Ells mateixos són els que registren les lesions,

i a partir de les dades es pot buscar la millor forma d'intervenir per evitar-les. Actualment hi ha una quinzena d'entitats esportives que hi participen, entre les quals hi ha el Club Bàsquet Vic o el Club Vòlei Taradell. De fora d'Osona, hi ha des del BM Granollers al Baxi Manresa passant pel Club Natació Banyoles o la UE Sarrià. “La idea és que puguem acabar tenint una imatge actualitzada de les lesions esportives arreu de Catalunya”, explica. No parlem d'una qüestió menor: les lesions repetides poden acabar provocant, sobretot en els joves, efectes secundaris perniciosos a

llarg termini: “Un esportista jove que tingui més d'una lesió de creuats acabarà deixant l'esport, i augmentant el sedentarisme perquè no es veurà amb cor de practicar-lo”. Els esportistes joves són, precisament, l'objectiu principal del Sonar Injuries, tot i que els clubs també hi poden inscriure equips sènior. Dins de cada entitat s'identifica un coordinador que és qui mantindrà el contacte amb l'equip de Sonar Injuries, el mateix Jordi Carrera o Aitor Piedra.

Més conegut és el programa Talent Esportiu d'Osona (TEO). El subjecte aquí és l'esportista que, a títol individual, aconsegueix una

plaça en el programa i se li fa un seguiment complet, des de l'entrenament fins a l'assessoria en psicologia esportiva o en nutrició. En aquest moment hi ha 17 esportistes osonencs que hi participen, en un projecte que es vehicula a través dels ajuntaments. “Intentem que se n'hi sumin cada vegada més”, explica el tècnic del TEO Jordi Merino. Ara mateix, hi són els de Vic, Gurb i Torelló, a part de la mateixa universitat, a través dels quals es dona cobertura a 17 esportistes de disciplines tan diferents

“Un jove que tingui lesions repetides pot acabar deixant de fer esport”

com la gimnàstica, l'esquí de muntanya, la natació, l'atletisme, el bàsquet, l'hoquei o el bicictrial. “Tots tenen la fitxa federativa en una entitat d'aquests municipis o bé hi estan empadronats, encara que competeixin amb una entitat de fora. Són unes places disputades”, afirma Merino. Talent Esportiu d'Osona ja porta sis edicions en funcionament, cincde les quals d'abast comarcal. Els esportistes van dos cops per setmana a les instal·lacions del CEEAF, on fan sessions d'entrenament de força “orientades a la prevenció de lesions a través de l'aprenentatge diferencial”. Les entitats estan prèviament informades del treball que es portarà a terme en cada sessió, amb un contacte estret que ja comença des de principis de curs explicant-los el programa que seguiran. “I si creuen que cal fer-hi alguna modificació, hi estem totalment oberts”, diu Merino.

ALBERT LLIMÓS

Un projecte contra la desigualtat en la docència

El coordina el Centre d'Estudis Interdisciplinaris de Gènere i hi participen quatre universitats europees

Vic

J.V.

De desigualtats n'hi ha a tot arreu, i les aules universitàries no en són una excepció. Però moltes vegades s'aborden des d'una única perspectiva, la de gènere, perquè “és la que compta amb més trajectòria”. I n'hi ha també de culturals, ètniques o socioeconòmiques. Per abordar-les totes s'ha posat en marxa el projecte europeu Intersectionality in Higer Education (InterHED), que

coordina la UVic-UCC, a través del Centre d'Estudis Interdisciplinaris de Gènere. A més, hi intervenen la Technische Universität de Dortmund (Alemanya), la Jagiellonian University de Cracòvia (Polònia) i la Université Claude Bernard Lyon 1 de Lió (França).

El perfil de les desigualtats en cada una d'elles és diferent, i per això cada soci de l'InterHED treballarà amb la realitat dels seus propis estudiants i professors, a banda del treball transversal.

En el cas concret de la UVic hi participaran 32 professors i 440 estudiants dels graus de Traducció, Periodisme, Comunicació Audiovisual, Biologia i Educació Social “per tenir perfils variats”. Es treballarà durant gairebé tres anys (fins al setembre de 2026). La seva participació és clau perquè “permetrà identificar les necessitats i ajustar el disseny al context de cada universitat”, explica Glòria Garcia-Romeral, coordinadora del projecte, que està dotat per la Unió Euro-

pea amb 400.000 euros.

Com tota investigació, d'aquesta se n'esperen aplicacions pràctiques: trobar mètodes innovadors, explicar-ho en guies sobre la integració en l'educació universitària, recomanacions per als polítics o un web on tots els recursos siguin d'accés lliure. “Si nosaltres no reflexionem i no actuem per abordar la desigualtat, el que fem és contribuir que aquestes es reproduïxin”, explica Garcia-Romeral. La primera trobada va ser el passat febrer.

La UVic va acollir un simposi sobre gènere en l'art i literatura digitals

Vic Amb motiu del Dia Internacional de les Dones, la UVic va acollir el primer simposi Gènere, Art i Literatura Digitals. L'objectiu de la jornada, que comptava amb la participació d'expertes internacionals i de creadores, era posar en debat la digitalització de l'art o la literatura des d'una perspectiva de gènere. Es va cloure amb una *performance* de l'artista i professora osonenca Anna Dot.

UVIC-UCC

Tota la UVic en un estand, al Saló de l'Ensenyament

Vic Fins diumenge té lloc a Barcelona el Saló de l'Ensenyament, el gran punt de trobada entre els que busquen orientació sobre el seu camí formatiu i els que l'ofereixen. La UVic hi és present amb un estand únic de grans dimensions (100 metres quadrats en forma de plaça) que integra tota la informació sobre els graus i els cicles que s'hi poden cursar. L'estand inclou els estudis del

Campus Vic, del Campus Professional i també de la Facultat de Medicina. En un primer terme són els mateixos estudiants de la UVic els que reben els nois i noies interessats per l'oferta i ja a dins, si en volen conèixer més detalls, hi ha professorat de totes les facultats que poden resoldre els dubtes. Entre tots els dies, s'hi despleguen més de 90 persones. El Saló de l'Ensenyament és un preludi de la jornada de portes obertes que es farà el dia 23 de març.

HOMENETS

Miquel Tuneu

